

Тюріна Д.М.

кандидат педагогічних наук, доцент,

Національний університет цивільного захисту населення

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-1506-5849>

МЕТОДИЧНІ ОСНОВИ СУЧАСНОГО ІНФОРМАЦІЙНОГО МЕХАНІЗМУ ФОРМУВАННЯ ГЕНДЕРНОЇ ПОЛІТИКИ ДЕРЖАВИ

Сучасна гендерна політика держави є важливим інструментом забезпечення соціальної рівності, прав і можливостей жінок та чоловіків. Інформаційний механізм, який включає методологію збору, обробки та поширення даних, виступає ключовим елементом у формуванні ефективної гендерної політики. Однак, недостатня інтеграція інноваційних інформаційних підходів у державне управління стримує досягнення рівності, особливо в умовах глобальних викликів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання гендерної рівності досліджували як вітчизняні, так і зарубіжні науковці. Зокрема, українські дослідники, такі як Г. Герасименко, К. Левченко та О. Бандурка, акцентували увагу на адміністративних аспектах гендерної політики. Зарубіжні вчені, наприклад, С. Хант та Дж. Коттман, розглядали роль інформаційно-комунікаційних технологій у впровадженні гендерної рівності. Проте методичні основи інформаційного механізму в гендерній політиці залишаються недостатньо висвітленими.

Мета дослідження – обґрунтувати методичні основи створення сучасного інформаційного механізму для формування гендерної політики держави, який враховує соціальні, політичні та технологічні виклики.

1. Інформаційний механізм як складова гендерної політики.

Інформаційний механізм – це сукупність методів, інструментів і технологій, спрямованих на отримання, обробку та аналіз даних для формування державної політики. У контексті гендерної рівності його основними завданнями є:

- збір статистичних даних про соціально-економічний стан жінок і чоловіків;
- аналіз гендерної нерівності в різних сферах;
- створення інформаційних платформ для поширення результатів досліджень.

2. Методи збору та аналізу інформації.

Ефективний інформаційний механізм передбачає застосування інноваційних методів збору даних:

- кількісні методи: соціологічні опитування, статистичний аналіз, моделювання демографічних процесів;
- якісні методи: глибинні інтерв'ю, фокус-групи, гендерні аудити.

Для аналізу даних доцільно використовувати інформаційно-аналітичні системи та алгоритми штучного інтелекту, що дозволяють прогнозувати ефекти гендерної політики.

3. Технологічні інструменти в реалізації інформаційного механізму.

Інформаційно-комунікаційні технології є невід'ємною частиною сучасного інформаційного механізму. До основних інструментів належать:

- платформи електронного урядування (наприклад, "Дія"), які сприяють інтеграції гендерної перспективи у процес прийняття рішень;
- цифрові бази даних, що акумулюють статистичну та аналітичну інформацію про гендерні аспекти суспільства;
- інформаційні кампанії через соціальні мережі та ЗМІ, спрямовані на підвищення обізнаності громадян про важливість гендерної рівності.

4. Міжнародний досвід.

Досвід країн ЄС демонструє, що інтеграція гендерного підходу в інформаційні механізми є важливим етапом досягнення рівності. Наприклад, у Швеції діє електронна система моніторингу гендерних показників, яка дозволяє контролювати виконання державних програм у сфері рівності.

5. Рекомендації щодо вдосконалення механізму.

Для вдосконалення інформаційного механізму гендерної політики в Україні слід:

- створити національну платформу для збору та аналізу гендерних даних;
- впровадити гендерний моніторинг у всі державні програми;
- розвивати цифрову грамотність державних службовців.

Висновки. Розробка сучасного інформаційного механізму формування гендерної політики є ключовою умовою для досягнення рівності прав і можливостей. Інтеграція передових методів збору, аналізу та поширення інформації сприятиме ефективному управлінню, гармонізації суспільних відносин і сталому розвитку держави. Подальші дослідження мають бути спрямовані на адаптацію міжнародного досвіду до українських реалій.

Список використаних джерел:

1. Грицай І.О. Механізм забезпечення принципу гендерної рівності: теорія та практика: монографія. Київ : «Хай-Тек Прес», 2018. 560 с.
2. Левченко К.Б. Гендерна політика в Україні: визначення, формування, управління [Текст] : монографія. Харків : Нац. унт внутр. справ, 2003. 343 с.
3. Нижник Н.Р., Машков О.А. Системний підхід в організації державного управління: Нав. посіб. Київ : Вид-во УАДУ, 1998. 160 с.
4. Перевізіник В.М. Передумови актуалізації гендерного ресурсу державної політики та управління на інституційному рівні. *Вісник НУЦЗУ: Серія державне управління*. Харків, 2019. Вип. 1(10). С. 333–338.
5. Пищуліна О. Гендерна рівність і розвиток: погляд у контексті Європейської стратегії України. Центр Разумкова. Київ : «Заповіт», 2016. 244 с.
6. Mann M. A Crisis in Stratification Theory? Persons/ Households/ Families/ Lineages, Genders, Classes and Nations // *Gender and Stratification* / Edited by Rosemary Crompton and Michael Mann. Polity Press, 2003.